

Maria Majdowa

Przyrownica, pow. Łask. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 7, 154

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

riałów z 29 grobów - 27 popielnicowych i 2 jamowych. W jednym wypadku mamy do czynienia albo ze stratygraficznym układem dwu zespołów - grobu jamowego nad popielnicowym, albo z interesującą formą pojedynczego pochówku. Jeden grób reprezentuje formę grobu " podkloszowego". 8 grobów posiada typowy inwentarz "męski" / broń/. W jednym wypadku szczątki kolczugi /? !/, 13 grobów - "kobiecy" / okucia akryzynek, klucze, przęśliki/.

Cmentarzysko założone było na stanowisku wielokulturowym. Obserwacje stratygraficzne były utrudnione ze względu na występującą tu czarną małą, nie różniącą się barwą i konsystencją od dokonanych w nią wkopów, przez co nie możliwe było zaobserwowanie w jej obrębie innych zespołów. Poza materiałami kultury wenedzkiej / i osadowymi/ odkryto tu ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego/ od wczesnej fazy/, materiały kultury lużyckiej, trzcinieckiej, ceramiki sznurowej, amfor kulistych, czas lejkowatych i lubelsko-wołyńskiej ceramiki malowanej/ lendziejskiej/. We wszystkich poziomach warstwy kulturowej, a najliczniej w jej spągu tuż nad stropem piasków aluwialnych występują materiały kultury ceramiki wstęgowej rytej. j

Badania będą kontynuowane.

PRZYBOWNICA, pow. Łask
Stanowisko 1

Muzeum Regionalne
w Pabianicach

Badania prowadziła mgr Maria Majdowa,
Finansował WKZ w Łodzi, Czwarty sezon
badań. Cmentarzysko z okresu wpływów
rzymskich.

Badania prowadzono w północnej, zalesionej części stanowiska. Na powierzchni 124 m² odkryto 7 grobów ciałopalnych kultury wenedzkiej, w tym tylko 1 niezniszczony, z wyraźnie zaznaczoną jamą grobową. Na wyposażenie tego grobu składały się spalone kości ludzkie, fragmenty ceramiki, oraz dobrze zachowana fibula żelazna z podwiniętą nóżką i kuszowatą konstrukcją cięciwy - charakterystyczna dla późnego okresu rzymskiego / III w. /.

Cztery groby jamowe zawierały oprócz spalonych kości - drobne fragmenty ceramiki oraz kawałki zniszczonych przedmiotów żelaznych. Forma zniszczonych 2 grobów trudna do ustalenia.

Luźno znaleziono zniszczoną fibulę żelazną z szerokim, esowatym kabiłkiem i szerokim grzebykiem przy główce / początek III w. /, 4 przęśliki dwustożkowe, kilka zniszczonych przedmiotów żelaznych oraz drobne ułamki naczyń glinianych, w tym kilka fragmentów ceramiki siwej.

Zabytków było wyraźnie mniej niż w ubiegłym sezonach. Ostatni z przebadanych odcinków, o wymiarach 10 x 4 m nie zawierał ich już prawie wcale. Ogółem w trakcie czterech sezonów badawczych odkryto 49 grobów ciałopalnych. Najprawdopodobniej znaczna część cmentarzyska została zniszczona jeszcze przed wojną. Okres użytkowania cmentarzyska można określić na II i IV w. n. e. Granice takie wyznacza z jednej strony fibula oczkowa datowana na II w. / III. 61 Alm/. znaleziona w ub. roku, z drugiej zaś - fragmenty ceramiki siwej.

Badania zostały zakończone.